

The Holy See

PORANNA MSZA ŚWIĘTA TRANSMITOWANA NA ŻYWO
Z KAPLICY DOMU ŚWIĘTEJ MARTY

HOMILIA OJCA ŚWIĘTEGO FRANCISZKA

"Nasz Bóg jest bliski i nas prosi, abyśmy byli bliscy jedni dla drugich"

Środa, 18 marca 2020 r.

[[Multimedia](#)]

Wprowadzenie

Modlimy się dziś za zmarłych, za osoby, które straciły życie z powodu wirusa, a w szczególności chciałbym, abyśmy pomodlili się za pracowników służby zdrowia, którzy zmarli w tych dniach. Oddali życie w służbie chorych.

Homilia

Tematem obydwu dzisiejszych czytań jest Prawo (por. Pwt 4, 1. 5-9; Mt 5, 17-19). Prawo, które Bóg daje swojemu ludowi. Prawo, które Pan nam dał, a które Jezus zechciał doprowadzić do najwyższej doskonałości. I jest jedna rzecz, która przyciąga uwagę — sposób, w jaki Bóg daje Prawo. Możesz mówić: «Bo któryż wielki naród ma bogów tak bliskich, jak Pan, Bóg nasz, ilekroć Go wzywamy?» (Pwt 4, 7). Pan daje Prawo swojemu ludowi w postawie bliskości. Nie są to nakazy rządzącego, który może być daleki, albo dyktatora... Nie. To jest bliskość. A my wiemy dzięki Objawieniu, że jest to bliskość ojcowska, Ojca, który towarzyszy swojemu ludowi i daje mu dar Prawa. Bóg bliski. «Bo któryż wielki naród ma bogów tak bliskich, jak Pan, Bóg nasz, ilekroć Go wzywamy?».

Nasz Bóg jest Bogiem bliskości, jest Bogiem bliskim, który wędruje ze swoim ludem. Tamten obraz na pustyni, w Księdze Wyjścia: obłok i słup ognia dla ochrony ludu — idzie ze swoim ludem». Nie jest to Bóg, który zostawia rozporządzenia na piśmie i mówi: «Idź dalej». Daje rozporządzenia, wypisuje je własnoręcznie na kamieniu, daje je Mojżeszowi, powierza je Mojżeszowi, ale nie jest tak, że je zostawia i odchodzi — wędruje, jest blisko. «Któryż naród ma Boga tak bliskiego?». To jest bliskość. Nasz Bóg jest Bogiem bliskości.

A pierwszą odpowiedzią człowieka, na pierwszych stronach Biblii, są dwie postawy nie-blikości. Naszą odpowiedzią jest zawsze oddalanie się; oddalamy się od Boga. On się przybliża, a my się oddalamy. [Wystarczy przeglądnąć] te dwie pierwsze strony. Pierwszą postawą Adama i żony jest ukrywanie się — ukrywają się przed bliskością Boga, wstydzą się, bo zgrzeszyli, a grzech przywodzi nas do ukrywania się, do tego, że nie chcemy bliskości (por. Rdz 3, 8-10). I niejednokrotnie [skłania] do uprawiania teologii, która mówi jedynie o Bogu sędzi; dlatego się ukrywam — boję się. Drugą postawą, ludzką, wobec propozycji tej bliskości Boga jest zabijanie. Zabicie brata. «Czyż jestem stróżem brata mego?» (por. Rdz 4, 9).

Są to dwie postawy, które przekreślają wszelką bliskość. Człowiek odrzuca bliskość Boga, chce być panem relacji, a bliskość zawsze niesie z sobą pewną słabość. «Bóg bliski» staje się słaby, a im bardziej się przybliża, tym słabszy się wydaje. Kiedy przychodzi do nas, by zamieszkać z nami, staje się człowiekiem, jednym z nas — staje się słaby i doprowadza słabość aż do śmierci, i to najokrutniejszej śmierci, śmierci morderców, śmierci największych grzeszników. Bliskość upokarza Boga. On się uniaża, żeby być z nami, żeby z nami wędrować, żeby nam pomagać.

«Bóg bliski» mówi nam o pokorze. Nie jest to «wielki Bóg», nie. Jest blisko. Jest swojski. A widzimy to w Jezusie, Bogu, który stał się człowiekiem, bliskim aż do śmierci. W stosunku do swoich uczniów — towarzyszy im, naucza ich, upomina ich z miłością... Pomyślmy, na przykład, o bliskości Jezusa względem załęcznionych uczniów z Emaus — byli załęcznieni, czuli się przegrani, a On zbliża się powoli, aby umożliwić im zrozumienie przesłania życia, zmartwychwstania (por. Łk 24, 13-32).

Nasz Bóg jest bliski i nas prosi, abyśmy byli blisko jedni drugich, abyśmy się od siebie nie oddalali. A w tym czasie kryzysu, spowodowanego pandemią, który przeżywamy, ta bliskość wymaga, abyśmy ją bardziej okazywali, abyśmy czynili ją jeszcze bardziej widoczną. Nie możemy prawdopodobnie zbliżyć się do siebie fizycznie z obawy przed zarażeniem, jednak możemy rozbudzić w sobie postawę wzajemnej bliskości — przez modlitwę, przez pomaganie, tak wiele sposobów bliskości. A dlaczego powinniśmy być blisko jedni drugich? Dlatego że nasz Bóg jest bliski, zechciał nam towarzyszyć w życiu. Jest Bogiem bliskości. Dlatego my nie jesteśmy osobami odizolowanymi — jesteśmy bliscy, ponieważ dziedzictwem, które otrzymaliśmy od Pana, jest bliskość, czyli gest bliskości.

Prośmy Pana o łaskę, byśmy byli dla siebie nawzajem bliscy; nie ukrywali się jedni przed drugimi;

nie zrzekali się odpowiedzialności, jak to uczynił Kain, za problem kogoś innego. Bliscy. Bliskość. Bycie blisko. «Bo któryż wielki naród ma bogów tak bliskich, jak Pan, Bóg nasz, ilekroć Go wzywamy?».